

Posudek konzultantky

na diplomovou práci Ondřeje Papaje na téma:

Ochrana osobnosti v civilním procesu

Diplomant předkládá k posouzení diplomovou práci o rozsahu 48 stran vlastního textu, přílohou práce je seznam pramenů a literatury (u titulů sub 11-14 chybí autor článku).

Autor zvolil za svůj diplomový úkol téma, které je nutně multidisciplinární. Vztah hmotně právní a procesně právní stránky zkoumaného institutu autor respektuje a logicky propojuje. Systematiku práce hodnotím jako logickou a vyrovnanou s dílčími výhradami, které se týkají zejména části I. V I. části se autor totiž zabývá především základními pojmy a instituty ochrany osobnosti a tak její název neodpovídá obsahu. V partii věnované vlastním pramenům ochrany osobnosti v českém právním řádu především oceňuji autorovu rekapitulaci jednotlivých složek osobnosti, která je obsažena v ústavním pořádku a je takto pod ochranou ústavního soudnictví. Účelný je i výčet složek osobnosti, které požívají právní ochrany podle úpravy v prostém zákonodárství tak, jak jej uznává doktrína i právní praxe (viz str. 17-20 práce).

Část II. hodnocené práce v přehledu připomíná jednotlivé prostředky ochrany osobnosti. Není přitom však zcela jasné hledisko vnitřní systematiky této partie. Pojmová rozkolísanost se tak promítá i nejasném hledisku systemizace prostředků ochrany osobnosti fyzických osob. Např. povinnost k upuštění od neoprávněných zásahů může být výsledkem ochrany soudní (enunciátem rozhodnutí), jak konečně sám autor uvádí na str. 38.

Následující – III. – partie práce je nazvána Ochrana osobnosti v civilním procesu. Autor zde zdůrazňuje funkci soudní ochrany práv, resp. Ústavního soudu ČR a Evropského soudu pro lidská práva. Vysoce hodnotím autorovu úvahu o odvětvových principech civilního procesu ve vztahu k řízení ve věcech ochrany osobnosti, byť se při tom nepouští do hlubších samostatných úvah. V souvislosti s věcnou příslušností autor prokazuje znalost aplikačních obtíží zkoumané právní úpravy, a to v např. v otázce věcné příslušnosti soudu k žalobě o náhradě škody způsobené zásahem do osobnostních práv. Správná je i poznámka, která připomíná, že soudní ochrany osobnostních práv lze dosáhnout nikoliv jen žalobami, předpokládanými úpravou v OZ. Osobitým příspěvkem diplomanta je analýza vybraných rozhodnutí zahraničních, tuzemských, ale i nadnárodních soudů. V té souvislosti vyslovuje autor závěr o nízkých finančních náhradách, aniž by bylo zřejmé o jaké statistické údaje se tento názor opírá. Poznámky o nedostatečné ochraně údajů v soudních rozhodnutích neobsahují autorův námět, jak situaci de lege ferenda řešit.

Celkově hodnotím diplomovou práci O. Papaje jako zdařilé zpracování diplomového úkolu. Protože svým rozsahem, obsahem i způsobem zpracování splňuje požadavky, kladené na tento druh prací doporučuji ji k ústní obhajobě.

Praha 16. dubna 2007

Doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D.
Konzultantka diplomové práce